

Jakie są możliwości terapii u pacjentów z objawami ze strony dolnych dróg moczowych?

Profilaktyka – mówi się o niej bardzo wiele, podkreśla się jej znaczenie i rolę jaką odgrywa w większości chorób cywilizacyjnych. Niestety w przypadku schorzeń urologicznych nie możemy o niej mówić, bo jej po prostu nie ma. Nie ma złotych środków, zaleceń ani leków zapobiegających dolegliwościom ze strony dolnych dróg moczowych u mężczyzn. Bardzo dużo można jednak powiedzieć o farmakoterapii, gdy wspomniane schorzenia już wystąpią. Razem z ekspertem programu „Zdrowa ONA” dr. n. med. Piotrem Krystem, urologiem wyjaśniamy, z jakimi możliwościami terapeutycznymi mamy do czynienia w tym przypadku.

Czy od razu radykalne leczenie?

W początkowej fazie choroby nie zawsze konieczne jest przystąpienie do radykalnego leczenia. Czasami wystarczy wprowadzenie pewnych zmian, modyfikacji w stylu życia, w codziennych przyzwyczajeniach. Przede wszystkim warto skupić się na diecie, a dokładnie na rodzaju i ilości spożywanych płynów. Po pierwsze, warto zrezygnować z używek - napojów alkoholowych oraz kawy. Po drugie, warto pamiętać, by nie wypijać dużej ilości płynów przed snem. Po trzecie, jeśli poza dolegliwościami ze strony dolnych dróg moczowych występują choroby współistniejące, np.: cukrzyca, miażdżyca, nadciśnienie tętnicze, etc.), warto jeszcze raz dokładnie przeczytać ulotki leków, które są przyjmowane w ich leczeniu. Zdarza się, że część z nich ma działanie moczopędne, a co za tym idzie przyjmowanie ich przed snem może dodatkowo potęgować nokturie (dolegliwość zmuszającą do obudzenia się w celu oddania moczu). Warto zapytać lekarza prowadzącego chorobę współistniejącą o to, czy można zmienić porę przyjmowania leku, np. na rano, by zminimalizować dolegliwości związane z układem moczowym.

Farmakoterapia – na czym polega?

*Całe nasze postępowanie – mam na myśli leczenie farmakologiczne – polega na zmniejszeniu dolegliwości związanych z oddawaniem moczu. Leki mają więc za zadanie poprawić komfort życia pacjenta mimo dolegliwości, tak by mógł bez przeszkód wykonywać swoje obowiązki rodzinne i zawodowe. Dysponujemy obecnie lekami, które można stosować w zależności od ustalonego rozpoznania. Będą to więc zarówno leki do monoterapii (przyjmowane pojedynczo), jak i leki do terapii łączonej. Zwykle stosuje się je długoterminowo. To, jakie leki zastosujemy zależy od intensywności objawów, wielkości stercza oraz poziomu dokuczliwości objawów u pacjenta – **wyjaśnia dr Piotr Kryst, urolog, ekspert programu „Zdrowa ONA”.***

Można mówić o 2 głównych grupach leków stosowanych w leczeniu łagodnego rozrostu stercza:

- **antagoniści receptorów alfa 1-adrenergicznych** – efektem ich stosowania jest spadek napięcia włókien mięśni gładkich gruczołu krokowego i cewki moczowej (w obrębie zrębu i torebki stercza oraz okolicy szyi pęcherza moczowego). Leki z tej grupy znacznie zmniejszają dolegliwości ze strony dolnych dróg moczowych, ułatwiając przepływ moczu przez cewkę oraz jego oddawanie, do tej grupy leków należą np. preparaty zawierające tamsulosynę.
- **inhibitory 5-alfa reduktazy** – hamują wpływ testosteronu na gruczoł krokowy, zmniejszają objętość gruczołu krokowego, do tej grupy leków należą preparaty zawierające np. finasteryd

Stosowanie jednocześnie leków z obydwu grup zmniejsza ryzyko całkowitego zatrzymania moczu i związane z tym utrzymywania cewnika w pęcherzu na stałe oraz ogranicza ryzyko konieczności wykonania zabiegu operacyjnego.

Gdy farmakoterapia nie wystarcza

Jeśli stosowanie leków nie wystarcza lekarz może zdecydować o podjęciu leczenia zabiegowego lub operacyjnego. W większości przypadków jednak sama farmakoterapia, zastosowana zgodnie z zaleceniami urologa, przynosi wymierne rezultaty.

Dr Kryst wyjaśnia – *Większość leków, które przepisujemy pacjentom to leki przystosowane do przewlekłego stosowania – nawet przez kilkanaście lat. Dopiero kolejnym etapem leczenia, gdy pacjent przestaje reagować na podawane leki, jest leczenie operacyjne. Oczywiście lekarz solidnie przygotowuje pacjenta do zabiegu, wyjaśnia wszystkie wątpliwości, zwraca przede wszystkim uwagę na fakty wskazujące na konieczność wykonania zabiegu operacyjnego, omawia możliwe do wystąpienia powikłania pooperacyjne, rozwiewając tym samym obawy chorego.*